

3. Міжнародний науково-технічний університет ім. академіка Ю. Бугая. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.istu.edu.ua>.
4. Отрошенко Л. С. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічного профілю у вищій освіті Німеччини: монографія / Л. С. Отрошенко. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 207 с.
5. Beer U. Studienordnung für den internationalen weiterbildenden Master of Business Administration (MBA in International Management) / U. Beer. – Kiel: Fachhochschule Kiel, 2007. – 4 P.
6. Mitteilungsblatt der Hochschule für Wirtschaft und Recht (HWR) Berlin Nr. 39/2009 vom 18. Dezember 2009. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.hwr-berlin.de>.
7. Speciality Management of External Activity. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.hneu.edu.ua>.
8. Vilks A. Studienordnung für den Diplomstudiengang Betriebswirtschaftslehre an der Handelshochschule Leipzig / A. Vilks. – Leipzig: Handelshochschule Leipzig, 2000. – 12 P.

REFERENCES

1. HSVU MONU. Haluzevyy standart vyshchoyi osvity Ukrayiny. Osvitn'o-profesiyna prohrama pidhotovky bakalavra napryamu pidhotovky 030601 «Menedzhment» [Industry Specific Standard of Higher Education of Ukraine. Educational and Professional Training Program with a Bachelor direction 6.030601 «Management»]. – Vyd. ofits. – Kyiv, 2009. – 20 p.
2. HSVU MONU. Haluzevyy standart vyshchoyi osvity Ukrayiny. Osvitn'o-profesiyna prohrama mahistra napryamu pidhotovky 0306 «Menedzhment» za spetsial'nisty 8.03060104 «Menedzhment zovnishn'oekonomichnoyi diyal'nosti» [Industry Specific Standard of Higher Education of Ukraine. Educational and Professional Training Program for Masters of 0306 «Management and Administration» Subject Area with a degree in 8.03060104 «International business management»]. – Vyd. ofits. – Kyiv, 2011. – 156 p.
3. Mizhnarodnyy naukovo-tekhnichnyy universytet im. akademika Yu. Buhaya [International scientific and technical university named after J. Bugay]. – Available at: <http://www.istu.edu.ua>.
4. Otroshchenko L. S. Formuvannya profesiynoyi kompetentnosti maybutnikh fakhivtsiv zovnishn'oekonomichnoho profilyu u vyshchii osviti Nimechchyny [The formation of professional competence of future specialists of foreign economic area in higher education of Germany]: monohrafiya. Otroshchenko. – Sumy: DVNZ «UABS NBU», 2009. – 207 p.
5. Beer U. Studienordnung für den internationalen weiterbildenden Master of Business Administration (MBA in International Management) / U. Beer. – Kiel: Fachhochschule Kiel, 2007. – 4 p.
6. Mitteilungsblatt der Hochschule für Wirtschaft und Recht (HWR) Berlin Nr. 39/2009 vom 18. Dezember 2009 [Elektronnyy resurs]. – Available at: <http://www.hwr-berlin.de>.
7. Speciality Management of External Activity [Elektronnyy resurs]. – Available at: <http://www.hneu.edu.ua>.
8. Vilks A. Studienordnung für den Diplomstudiengang Betriebswirtschaftslehre an der Handelshochschule Leipzig / A. Vilks. – Leipzig: Handelshochschule Leipzig, 2000. – 12 p.

УДК 378.011.3-051:796.011.1]:615.8

А. В. ПРИМА

ifvs1992@ukr.net

викладач,

Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Охарактеризовано сучасний погляд на формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Аналіз психолого-педагогічної літератури та літератури з фітнесу засвідчує особливу увагу науковців до підвищення ефективності підготовки фахівців нової генерації в умовах сучасної парадигми вищої освіти. Акцентовано увагу на тому, що з позицій сьогодення важливого значення набуває розроблення нових підходів до змісту й організації навчально-виховного процесу, які стимулюють активність студентів до оволодіння професійно орієнтованими знаннями, уміннями та навичками. Показано, що існує потреба в теоретичному обґрунтуванні структури готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

Ключові слова: формування, готовність, майбутній фітнес-тренер, професійна діяльність, фітнес-індустрія.

А. В. ПРИМА

ifvs1992@ukr.net
преподаватель,

Национальный педагогический университет им. М. П. Драгоманова

СОВРЕМЕННЫЙ ВЗГЛЯД НА ФОРМИРОВАНИЕ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ ФИТНЕСС-ТРЕНЕРОВ К ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Охарактеризован современный взгляд на формирование готовности будущих фитнес-тренеров к профессиональной деятельности в фитнес-индустрии. Анализ психолого-педагогической литературы и литературы из фитнеса удостоверяет особенное внимание ученых к повышению эффективности подготовки специалистов новой генерации в условиях современной парадигмы высшего образования. Акцентировано внимание на том, что с позиций нынешнего времени важного значения приобретает разработка новых подходов до содержания и организации навчально-воспитательного процесса, которые стимулируют активность студентов к овладению професійно орієнтованими знаннями, умениями и навыками. Показано, что существует необходимость в теоретическом обосновании структуры готовности будущих тренеров фитнеса к профессиональной деятельности в индустрии фитнеса.

Ключевые слова: формирование, готовность, будущий фитнес-тренер, профессиональная деятельность, фитнес-индустрія.

A. PRIMA

ifvs1992@ukr.net
University Teacher,

Drahomanov National Pedagogical University

THE MODERN VIEW OF THE FORMATION OF READINESS OF THE FUTURE FITNESS TRAINERS TO PROFESSIONAL WORK

The deep socio-economic changes in Ukraine, the rapid development of the fitness industry and the ever-growing need for professional athletic personnel resulted in the need for fitness trainers who are able to use effective means of improvement of the nation in order to improve its level and the introduction to a healthier lifestyle. At present, the leading areas in the field of physical culture and sports development of higher education are: training, competitiveness on the labor market, competecet and mobility in the field of physical culture and sports; the development of new standards for training of future specialists; improving the content of the higher pedagogical education in accordance with modern requirements for the level of professional competence of future professionals; development and testing of innovative technologies of physical training and the inclusion of the most effective ones for the content of higher education in the field of physical culture and sports; implementation of continuous interaction with educational authorities, general educational institutions and youth schools in order to develop a unified strategy for the practical implementation of the new educational paradigm; development, testing and implementation of innovative forms and methods of organization of extracurricular sports and recreation activities. Modernization of the higher sports education should be paramount, and continuous, to respond flexibly to all the processes which occur in the sphere of physical culture and sports. The goal of the modernization of professional training of future specialists in physical education and sport is to create a sustainable development mechanism of such educational system that meets the needs of society, the state and the individual, and can significantly improve the quality of higher education sports, socio-cultural and health formative role of physical culture.

Keywords: formation, availability, future fitness trainers, professional activities, the fitness industry.

Глибокі соціально-економічні зміни в Україні, бурхливий розвиток фітнес-індустрії та постійно зростаюча потреба у професійних фізкультурних кадрах зумовили потребу у фітнес-тренерах, які здатні застосовувати ефективні засоби оздоровлення нації з метою підвищення рівня її та залучення до здорового способу життя.

За останні роки в Україні відбулися зміни, стосовно методів, організаційних форм і цілей освітньої діяльності у вищій школі. Серед головних функцій цієї освіти переважають ті, які

спрямовані на підготовку майбутніх фахівців до викликів інформаційного суспільства та професійного становлення після закінчення навчання у вищих навчальних закладах (ВНЗ).

Аналіз наукових джерел свідчать, що з позицій сьогодення вища освіта є соціокультурним інститутом, що активно реагує на суспільні зміни. Так, В. П. Андрущенко та І. Гамерська зазначають, що «сучасні інтеграційні процеси і активізація міжнародної академічної співпраці свідчать про прагнення університетів зайняти свою унікальну соціальну й економічну нішу» [1, с. 3].

М. М. Василенко, М. В. Дутчак, О. К. Корносенко, О. Г. Сайкіна та інші приділяють значну увагу питанням, пов'язаним із фаховою підготовкою майбутніх фітнес-тренерів у ВНЗ.

Мета статті полягає у характеристиці сучасного погляду на формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

У сучасному глобалізованому й інформатизованому світі вища освіта, як вказують Г. С. Лопушняк і Х. В. Рибчанська, «все більше стає вирішальним чинником соціально-економічного розвитку, фактором становлення ефективних механізмів державного та соціального управління, одним із пріоритетних компонентів модернізації країни на шляху до євроінтеграції» [8, с. 21].

Учені значну увагу приділяють з'ясуванню сутності та ролі вищої освіти у розбудові нашої держави. Так, В. А. Гладуш і Г. І. Лисенко вважають, що система вищої освіти – це «сукупність взаємодіючих: послідовних стандартів вищої освіти; вищих навчальних закладів усіх форм власності; інших юридичних осіб, що надають освітні послуги у галузі вищої освіти; органів, які здійснюють управління у галузі вищої освіти» [5, с. 409].

Нині професійна підготовка фахівців, як пише О. Б. Павлик, «є складною психолого-педагогічною системою із специфічним змістом, «наявністю структурних елементів, формами відношень, особливостями навчального процесу, специфічного для даного фаху знаннями, вміннями та навичками» [9, с. 4].

Аналіз праць О. Ю. Ажиппо, П. Б. Джурицького, Є. А. Захаріної, Ю. О. Ляного, Л. П. Сущенко, О. В. Тимошенка та інших вітчизняних вчених, свідчить про те, що у сучасний період провідними напрямками розвитку вищої освіти в галузі фізичної культури та спорту є такі:

- підготовка фахівців, конкурентоспроможних на ринку праці, компетентних і мобільних у сфері фізичної культури та спорту;
- розробка нових стандартів підготовки майбутніх фахівців;
- удосконалення змісту вищої педагогічної освіти відповідно до сучасних вимог щодо рівня професійної компетентності майбутніх фахівців;
- розроблення та апробація інноваційних технологій фізичної культури і включення найбільш ефективних з них до змісту вищої освіти в галузі фізичної культури та спорту;
- здійснення постійної взаємодії з органами управління освітою, загальноосвітніми навчальними закладами та дитячо-юнацькими школами з метою вироблення єдиної стратегії щодо практичної реалізації положень нової освітньої парадигми;
- розроблення, апробація й реалізація інноваційних форм і методів організації позакласної та позашкільної фізкультурно-оздоровчої роботи.

Модернізація вищої фізкультурної освіти повинна набувати випереджального неперервного характеру, гнучко реагувати на всі процеси, що відбуваються у сфері фізичної культури та спорту.

Мета модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту полягає у створенні механізму стійкого розвитку такої педагогічної системи, який відповідає потребам суспільства, держави і особистості, та дозволяє істотно підвищити якість вищої фізкультурної освіти, соціокультурну і здоров'яформувальну роль фізичної культури.

У системі фізкультурної освіти, як вважає Г. Шамардіна, «здійснюється перехід від традиційного досвіду (у вигляді розвитку рухових фізичних якостей, умінь і навичок) до освоєння і створення людиною різноманітних духовних цінностей фізичної культури (культура мислення, уяви, почуття художнього образу) стосовно до розвитку його тілесності, як фундамент культури людини, яка повинна мати свідому діяльність» [12, с. 102].

Підготовка фахівців у сфері фізичної культури, на думку С. С. Єрмакова, «передбачає наявність певного інформаційного забезпечення освітнього процесу. Від його якості залежить в цілому і рівень підготовки студентів. Тому поряд з традиційними джерелами інформаційного забезпечення, такими як бібліотеки, засоби масової інформації, видання, що розповсюджуються через торгівельну мережу або за підпискою, привертають увагу можливості одержання відомостей з мережі Інтернет» [6, с. 3].

У процесі підготовки й навчання майбутніх фахівців, на думку Л. П. Сущенко, у вищих фізкультурних навчальних закладах «складаються ті орієнтації, навички, знання, що в наступному значною мірою будуть визначати реальне місце й значимість у суспільстві всієї сфери фізичної культури та спорту» [11, с. 111].

З позицій сьогодення значну увагу приділяють професійній підготовці майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах, головною метою якої, як стверджує М. М. Василенко, є «забезпечення ринку праці конкурентоспроможними фахівцями. Особливо це актуально для сучасної сфери фізичної культури й спорту, для якої характерні високий динамізм ринку праці та поява нових професій (такий як фітнес-тренер). У професійному середовищі обговорюють проблему нестачі кваліфікованих кадрів – фітнес-тренерів та наголошують на невідповідності компетенцій фізкультурних кадрів реаліями практики. У зв'язку із цим доцільно конкретизувати вимоги роботодавців до майбутніх фітнес-тренерів» [4, с. 119].

На сучасному етапі розвитку суспільства, акцентує увагу М. М. Василенко, «спостерігається формування масштабної галузі економіки та бізнесу, яка пропонує фітнес-послуги мільйонам людей у всіх країнах світу [3, с. 19].

Вважаємо, що результатом професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах є їх готовність до професійної діяльності у фітнес-індустрії. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про відсутність загальноприйнятого визначення поняття «готовність» (рис. 1).

Нам імпонує визначення поняття «готовність», яке подається у початковому посібнику «Педагогіка вищої школи», авторами якого є З. Н. Курлянд, Р. І. Хмелюк, А. В. Семенова. Вчені тлумачать поняття «готовність» як цілісну інтегровану якість особистості, що характеризує її емоційно-когнітивну та вольову вибіркову прогнозуючу мобілізаційність у момент включення в діяльність певної спрямованості» [7, с. 225].

Напрацювання вчених (Є. П. Баліцька, Ю. І. Беляк, Л. М. Вашук, Н. І. Воловик, Ю. О. Усачев) свідчать про особливу увагу до фітнесу як системи фізичних вправ фізкультурно-оздоровчої спрямованості, узгодженої з індивідуальним станом психофізичної сфери людини, її мотиваційною визначеністю та особистою зацікавленістю.

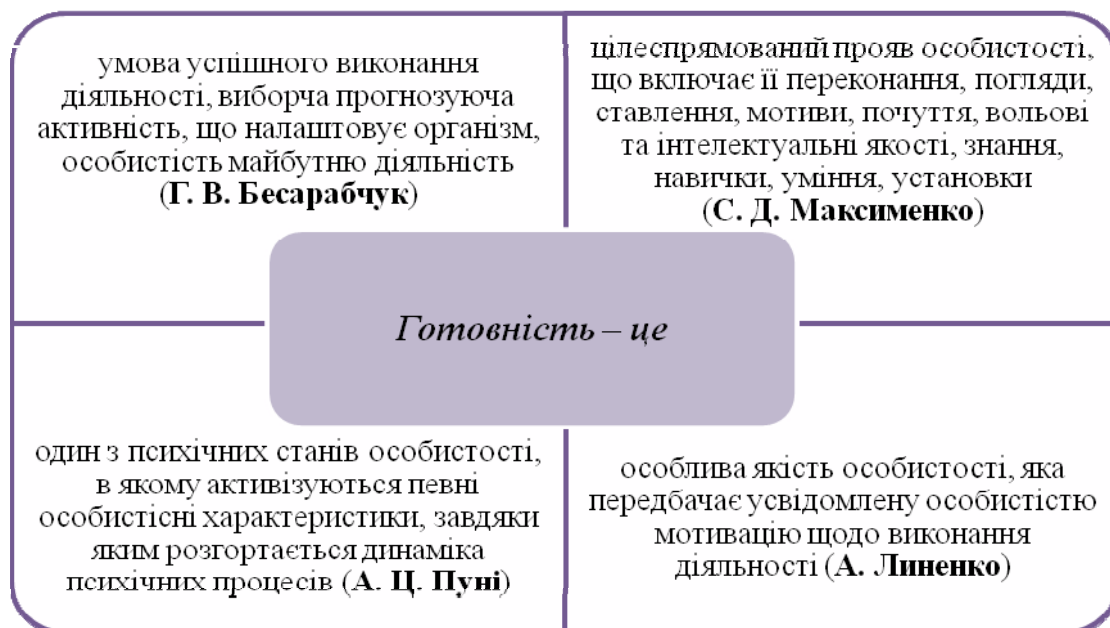

Рис. 1. Визначення поняття «готовність».

Як вказує Є. П. Баліцька, «історично термін «fitness» з'явився ще в роки Першої світової війни в Англії, Франції, США у зв'язку з розвитком системи «Keep-fit», яка була спрямована на

вдосконалення фізичної підготовленості хлопчиків в навчальних закладах» [2, с. 3]. На думку вченої, «в програмах цього напрямку передбачався розвиток загальної фізичної кондиції і готовності в процесі перебудови фізичного виховання в школах для хлопчиків» [2, с. 3].

У сучасній зарубіжній та вітчизняній літературі, як наголошує Є. П. Баліцька, термін «фітнес» використовується досить широко в різних випадках:

«1. Загальний фітнес (Total fitness, General fitness) – оптимальна якість життя, що включає соціальні, розумові, духовні та фізичні компоненти. Так, в одній з першої фундаментальної книги з фітнесу – «Комплексне керівництво по фітнесу і гарному самопочуттю», що вийшла у видавництві «Reader's Digest» в 1988 році, в зміст поняття фітнес входять: планування життєвої кар'єри, гігієна тіла, фізична підготовленість, раціональне харчування, профілактика захворювань, сексуальна активність, психоемоційна регуляція, в тому числі і боротьба зі стресами і інші фактори здорового способу життя. В цьому плані загальний фітнес найбільше асоціюється з нашими уявленнями про здоров'я і здоровий спосіб життя.

2. Фізичний фітнес (Physical fitness) оптимальний стан показників здоров'я, що дають можливість мати високу якість життя. Вдосконалення фізичного фітнесу пов'язано з позитивним здоров'ям, у той час як зниження рівня компонентів фізичного фітнесу (кардіореспіраторної витривалості – аеробний продуктивності, сили і силової витривалості, гнучкості та ін) збільшує ризик розвитку основних захворювань. В загальному плані фізичний фітнес асоціюється з рівнем фізичної підготовленості. У цьому випадку наводяться три похідні цього поняття:

- оздоровчий фітнес (Health related fitness), спрямований на досягнення і підтримку фізичного благополуччя і зниження ризику розвитку захворювань (серцево-судинної системи, обміну речовин та ін);

- спортивно-орієнтований або руховий фітнес (Performance related fitness, skill fitness), спрямований на розвиток здібностей до вирішення рухових і спортивних завдань на досить високому рівні;

- спортивний, атлетичний фітнес (Athletic fitness), спрямований на досягнення загальної фізичної підготовленості, перш за все для успішної спортивної діяльності на рівні високих спортивних результатів (Howley E, Don Franks B. 1997, 2001, 2007).

3. Фітнес-рухова активність спеціально організована в рамках фітнес-програм і передбачає заняття бігом, аеробікою, танцями, аква-аеробікою, вправами для корекції маси тіла та ін.

4. Фітнес – оптимальне фізичний стан, що включає досягнення певного рівня результатів виконання рухових тестів і низький рівень ризику розвитку захворювань. В цьому плані фітнес виступає в якості критерію ефективності занять руховою активністю. До прикладів використання цього визначення фітнесу слід віднести систему EUROFIT (Європейська фізична готовність) та інші.

5. Фітнес як вид спорту, заснований на виконанні елементів зі спортивної та художньої гімнастики, а також акробатики. Існує система міжнародних змагань з фітнесу, що проводяться Міжнародною федерацією фітнесу (IFSB)» [2, с. 3-4].

Нами було проведено анкетування 28 майбутніх фітнес-тренерів, які навчаються у Національному педагогічному університету імені М. П. Драгоманова.

На запитання анкети «Чи достатньо мірою Ви володієте термінологією для проведення професійної діяльності у фітнес-індустрії?» 69,56% респондентів володіють термінологією достатньою мірою, 22,17% опитаних студентів – частково володіють, 2,56% респондентів не володіють достатньою мірою та 5,71% респондентів не знайшли відповідь на запитання (рис. 2).

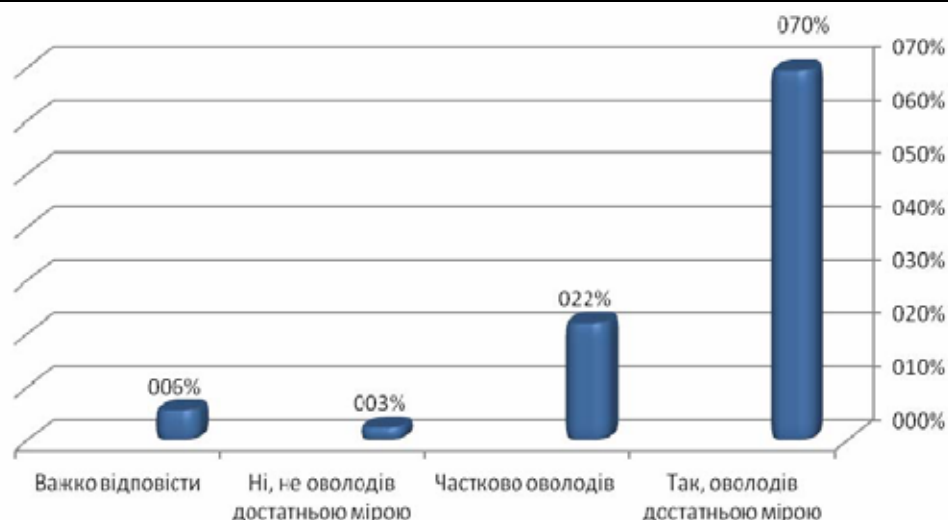

Рис. 2. Результати анкетування майбутніх фітнес-тренерів щодо їх володіння термінологією для проведення професійної діяльності у фітнес-індустрії (%).

В Україні фітнес, зазначає М. М. Василенко, є відносно молодою індустрією, де питання підготовки кадрів, а саме фітнес-тренерів, потребує переосмислення з урахуванням специфіки цієї професії. В зв'язку з цим, виникає необхідність вивчення подібного досвіду в країнах з розвинутою інфраструктурою фітнес-послуг [3, с. 19].

Цікаво, що 30,15% опитаних студентів володіють достатньою мірою знань щодо принципів та етапів побудови раціонального харчування, 30,53% майбутніх фахівців – володіють частково, 28,33% респондентів – не володіють достатньою мірою, 10,99% було важко відповісти.

Широке поширення фітнесу, як наголошує І. Степанова, «стало відображенням як змінюючих потреб представника сучасного суспільства в руховій активності, його прагнення до здоров'я і благополуччя, так і вимог суспільства до рівня розвитку фізичних і психологічних якостей людини» [10, с. 143]. Вчена підкреслює, що «охоплюючи різні форми рухової активності, фітнес задовольняє потреби різних соціальних груп населення у фізкультурно-оздоровчій діяльності за рахунок різноманітності фітнес-програм, їх доступності і емоційності занять» [10, с. 143].

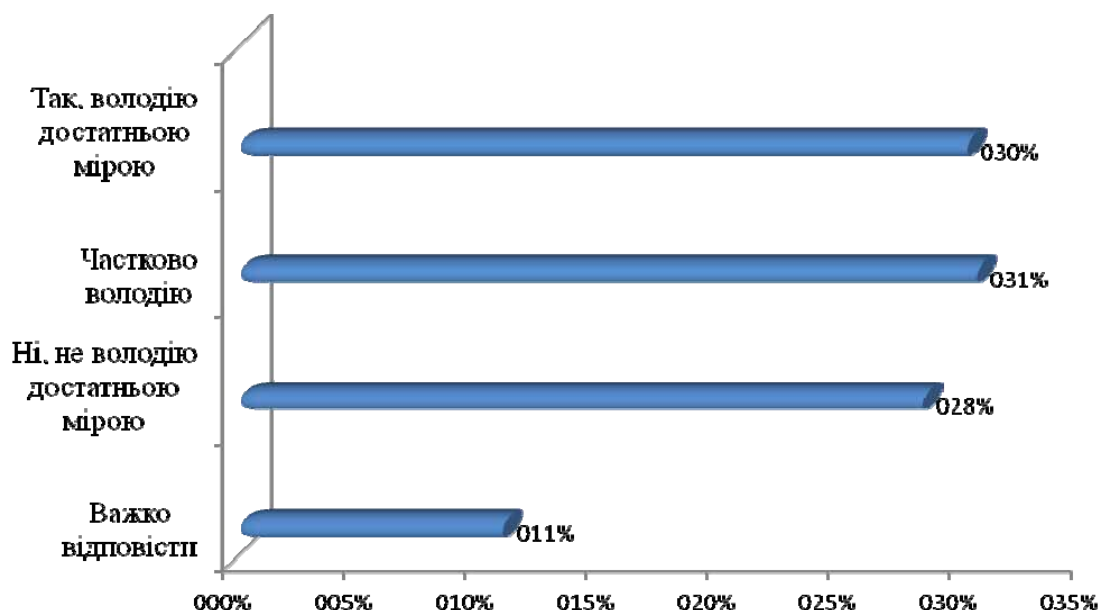

Рис. 3. Результати анкетування майбутніх фітнес-тренерів про рівень їх знань щодо принципів та етапів побудови раціонального харчування (%).

Згідно з результатами опитувань 32,87% респондентів володіють достатньою мірою знаннями щодо методики вдосконалення фізичних якостей тих, хто займається, різними видами фітнесу, 12,7% опитаних студентів частково володіють, 30% опитаних студентів не володіють достатньою мірою, 24,43% майбутнім фахівцям було важко відповісти (рис. 4).

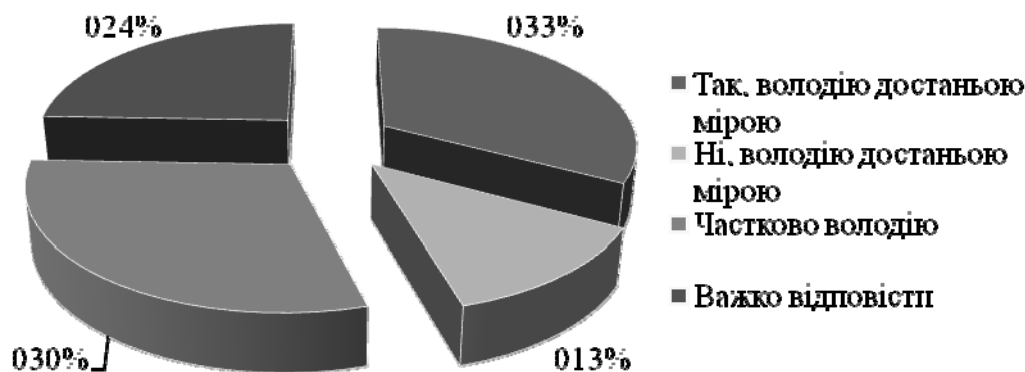

Рис. 4. Результати анкетування майбутніх фітнес-тренерів щодо володіння знаннями з методики вдосконалення фізичних якостей тих, хто займається, різними видами фітнесу (%).

Отже, аналіз психолого-педагогічної літератури, літератури з фітнесу та власний досвід викладацької діяльності свідчить про те, формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії є новим напрямом підготовки у вищій фізкультурній освіті. Саме тому завдання вищих навчальних закладів повинні бути спрямованими на оволодіння майбутніми фітнес-тренерами сутності обраної професії, пов'язаної з виконанням фізичних вправ оздоровчого напрямку та застосуванням достатньо широкого набору різноманітних і доступних рухових завдань, що складають індивідуально-стандартизовані програми оздоровлення людини.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у виявленні та теоретичному обґрунтуванні педагогічних умов формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності у фітнес-індустрії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрущенко В. Проблема входження української університетської освіти в європейський освітній простір / В. Андрущенко, І. Гамерська // Рідна школа. – 2012. – № 1–2. – С. 3–8.
2. Баліцька Є. П. Мотивація студентів до занять фітнесом в технічному вищому навчальному закладі / Є. П. Баліцька // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2013. – № 6. – С. 3–6.
3. Василенко М. М. Сучасний стан та проблеми підготовки фітнес-тренерів в США / М. М. Василенко // Педагогіка, психологія і медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2012. – Вип. № 11. – С. 19–22.
4. Василенко М. М. Сучасні вимоги роботодавців до формування готовності майбутніх фітнес-тренерів до професійної діяльності / М. М. Василенко // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. – 2014. – Вип. 38. – С. 119–124.
5. Гладуш В. А. Педагогіка вищої школи: теорія, практика, історія: навч. посібник / В. А. Гладуш, Г. І. Лисенко. – Дніпропетровськ, 2014. – 416 с.
6. Єрмаков С. С. Наукові інформаційні аспекти фізкультурної освіти // Актуальні проблеми фізкультурної освіти: матеріали II електронної наукової конференції (18 травня 2008 р. м. Харків) / С. С. Єрмаков. – Харків: ОВС, 2006. – С. 3–6.
7. Курлянд З. Н. Педагогіка вищої школи: навч. посібник / З. Н. Курлянд, Р. І. Хмельюк, А. В. Семенова та ін.; за ред. З. Н. Курлянд. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2005. – 399 с.
8. Лопушняк Г. С. Вища освіта України: проблеми та перспективи / Г. С. Лопушняк, Х. В. Рибчанська // Ефективність державного управління. – 2014. – Вип. 40. – С. 21–27.

9. Павлик О. Б. Професійно-педагогічна підготовка майбутніх перекладачів до використання офіційно-ділового мовлення: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / О. Б. Павлик. – Хмельницький, 2004. – 20 с.
10. Степанова І. Фітнес-технології у фізичному вихованні дітей / І. Степанова // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2013. – № 2. – С. 142–144.
11. Сущенко Л. П. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту (теоретико-методологічний аспект): монографія / Л. П. Сущенко. – Запоріжжя: Запорізький державний університет, 2003. – 442 с.
12. Шамардіна Г. Теорія концепції освітньої сфери фізичної культури / Г. Шамардіна // Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. – 2003. – № 15. – С. 101–106.

REFERENCES

1. Andrushchenko V., Namers'ka I. (2012). Problema vkhodzhennya ukrayins'koyi universytet-s'koyi osvityv yevropeys'kyu osvitniy prostir [Problem of including of the Ukrainian university lighted up європейський educational space]. *Ridna shkola. Native school.* vol. 1–2, pp. 3–8.
2. Balits'ka Ye. P. (2013). Motyvatsiya studentiv do zanyat' fitnesom v tekhnichnomu vyshchomu navchal'nomu zaklad [Motivation of students is to engaging in a fitness in technical higher educational establishment]. *Pedahohika, psykholohiya ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannya i sportu. Pedagogics, psychology and medic-biological problems of P.E. and sport.* vol. 6. pp. 3–6.
3. Vasylenko M. M. (2012). Suchasnyy stan ta problemy pidhotovky fitnes-treneriv v SSHA [The modern state and problems of preparation of trainers of fitness are in the USA]. *Pedahohika, psykholohiya i medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannya i sportu. Pedagogics, psychology and medic-biological problems of P.E. and sport.* iss 11.2012. pp. 19–22
4. Vasylenko M. M. (2014). Suchasni vymohy robotodavtsiv do formuvannya hotovnosti maybutnikh fitnes-treneriv do profesiynoyi diyal'nosti [Modern requirements of employers are to forming of readiness of future trainers of fitness to professional activity]. *Pedahohika formuvannya tvorchoyi osobystosti u vyshchiy i zahal'noosvitniy shkolakh. Pedagogics of forming of creative personality is in higher and general schools.* iss 38. pp. 119–124.
5. Hladush V. A., Lysenko H. I. (2014). Pedahohika vyshchoyi shkoly: teoriya, praktyka, istoriya [Pedagogics of higher school: theory, practice, history]: navchal'nyy posibnyk. Educational manual. Dnipropetrovs'k. 416 p.
6. Yermakov S. S. (2006). Naukovi informatsiyni aspekty fizkul'turnoyi osvity [Scientific informative aspects of athletic education] Aktual'ni problemy fizkul'turnoyi osvity: materialy II elektronnoyi naukovoyi konferentsiyi (18 travnya 2008 r. m. Kharkiv). *Issues of the day of athletic education: proceedings of the II Conference Title.* Kharkiv: OVS. pp. 3–6.
7. Kurlyand Z. N., Khmelyuk R. I., Semenova A. V. ta in. (2005). Pedahohika vyshchoyi shkoly [Pedagogics of higher school]:navch. posib. educational manual.; za red. Z. N. Kurlyand. – 2-he vyd., pererob. i dop. K.: Znannya. 399 p.
8. Lopushnyak H. S., Rybchans'ka Kh. V. (2014) Vyshcha osvita Ukrayiny: problemy ta perspektyvy [Higher education of Ukraine: problems and prospects]. *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnya. Efficiency of state administration.* 2014. iss. 40. pp. 21–27.
9. Pavlyk O. B. (2004). Profesiyno-pedahohichna pidhotovka maybutnikh perekladachiv do vykorystannya ofitsiyno-dilovoho movlennya [Professionally-pedagogical preparation of future translators is to the use of the officially-business broadcasting]. *Extended abstract of candidate's thesis:Khmel'nyts'k [in Ukrainian].*
10. Stepanova I. (2013). Fitnes-tekhnolohiyi u fizychnomu vykhovanni ditey [Technologies of Fitness are in P.E of children]. *Sportyvnyy visnyk Prydniprov'ya. Sport announcer of Prydniprov'ya.* Vol. 2. pp. 142–144.
11. Sushchenko L. P. (2003). Profesiyna pidhotovka maybutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannya ta sportu (teoretyko-metodolohichnyy aspekt) [Professional preparation of future specialists of P.E and sport]:monohrafiya. Monograph. Zaporizhzhya: Zaporiz'kyy derzhavnyy universytet. – 442 p.
12. Shamardina H. (2003). Teoriya kontseptsiyi osvitn'oyi sfery fizychnoyi kul'tury [Theory of conception of educational sphere of physical culture]. *Pedahohika, psykholohiya ta med.-biol. probl. fiz. vykhovannya i sportu. Pedagogics, psychology and medic-biological problems of P.E and sport.* vol. 15. pp. 101–106.